

Osmé přikázání.

Nemáš podávat falešné svědectví proti bližnímu svému!

Když přepadneš a zbiješ některého ze svých bližních tak, že si odnáší rány, a mimo to jsi ho snad ještě oloupil, tak víš, že jsi ho poškodil a propadáš pozemskému trestu. Přitom ani netušíš, že tím současně také vcházíš do vláken vzájemného působení, které není podrobena žádné libovůli, nýbrž se spravedlivě rozuzluje až do těch nejmenších hnutí duše, kterých vůbec nedbáš, pro které nemáš vůbec žádné cítění. A toto vzájemné působení nestojí v žádné souvislosti s pozemským trestem, nýbrž pracuje tiše a zcela nezávisle pro sebe, avšak pro lidského ducha bez možnosti uniknutí, že v celém stvoření nenajde více místo, které by ho mohlo ochránit a skrýt.

Když slyšíte o takovémto surovém činu přepadení a násilného poranění, jste pobouřeni. Trpí-li tím lidé vám blízcí, jste i polekáni a zděšeni! Přitom vám však nevadí, když tu a tam slyšíte, že je nepřítomný člověk někým jiným stavěn do nepříznivého světla obratně zvolenými zlomyslnými slovy, jakož i často jen velmi výraznými gesty, která dávají tušit více, než by se mohlo vyjádřit slovy.

Avšak pamatujte si: Hrubohmotný útok je mnohem snáze napravitelný než útok na duši, která trpí podrýváním pověsti.

Vyhýbejte se tedy všem lupičům lidské pověsti, stejně jako hrubohmotným vrahům!

Neboť jsou právě tak vinni a velmi často ještě hůře! Jak málo soucitu měli s dušemi, které sami štvali, tak málo jim pak bude nabídnuta na onom světě ruka ku pomoci, až o ni budou snažně prosit! Jak chladný a nemilosrdný je neblahý pud v jejich nitru ženoucí je, aby jiné, často dokonce i cizí lidi snižovali, tak ve stonásobné síle je proto chladné a nelítostné ono místo, které je očekává, jakmile jednou musí opustit své pozemské tělo!

Zůstanou na onom světě psanci a hluboce opovrženými, dokonce i před lupiči a zloději; neboť celým tímto druhem lidí táhne se společný, zlomyslný a zavrženíhodný rys, takzvanými klepnami počínaje až k oněm zkaženým tvorům, kteří se neštítí dobrovolnou přísahou křivě svědčit proti bližnímu, jemuž by měli v mnoha věcech dostatečný důvod i děkovat!

Jednete s nimi jako s jedovatou havětí; neboť být něčím jiným si nezasluhují.

Poněvadž celému lidstvu úplně chybí vysoký jednotný cíl dospět do říše Boží, pročež si dva nebo tři, kteří se spolu někdy sejdou, nemají vzájemně co říct, staly se hovory o druhých milým zvykem, jehož ubohost nejsou schopni nahlédnout, protože všechno pochopení pro to zcela ztratili v neustálém tomto konání.

Budou na onom světě dále sedět pospolu a holdovat svým oblíbeným tématům, dokud neuplyne čas k poslední možnosti vzestupu, který by jim snad mohl přinést záchranu, a budou vtaženi do věčného rozkladu, v němž se ocitnou všechny

---

hrubohmotné i jemnohmotné druhy hmoty kvůli očistě od **veškerého** jedu, který do nich vnesli lidští duchové, již nejsou hodni, aby si zachovali jméno!